

hed for Statsbanerne, kan det blive nødvendigt for ham at holde en Assistent, som maatte tage sig af de, om jeg saa maa sige, lettere Tilfælde; i saa Fald maatte jo ogsaa Privatbanerne betale, hvad det kostede at holde en saadan Assistent. Jeg antager imidlertid, man vil kunne faa Spørgsmaalet løst ved Forhandling med Auditøren og med Privatbanernes Fællesbestyrelse, og jeg har ikke opgiveth Haabet om, at man vil kunne naa et Resultat, som vil vække Tilfredshed ogsaa hos de private Banefunktionærer, som har anmodet om at faa denne Retsplejeordning gennemført. Kan jeg saaledes ikke tiltræde de øvrige Punkter, der er opstillede under Nr. 69, vil jeg dog gerne jøve at medvirke til, at dette vigtige Spørgsmaal angaaende Privatbanefunktionærernes Retsforhold bliver løst saaledes, at Statsbanernes Auditor faar med Sagen at gøre, saa at der kan komme til at foreligge ensartede Afgørelser af Spørgsmaal vedrørende Tjenesteforhold.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) og det ærede Medlem fra Brønderslev (Grønberg) anbefalede det Ændringsforslag, som findes under Nr. 70. Det angaar en Bevilling paa 85,000 Kr. til en ny Stationsbygning i Brønderslev og Udvidelse af Sporanlægget. Angaaende dette Spørgsmaal har jeg allerede udtalt mig ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og jeg er ikke i Stand til at udtale mig anderledes i Dag. Sagen er nemlig den, at der er rejst stærke Krav om Stationsudvidelser, og vi har jo for Tiden paa Finanslovsforslaget under forskellige Former optaget betydelige Bevillinger til Udvidelse af forskellige Jernbanestationer. Jeg kan saaledes nævne Glostrup, Taastrup og Hedehusene og ligeledes Vejle, Kolding og Horsens. Der er altsaa optaget mange Stationer paa eet Bræt, men kun paa Pladser, hvor det maa siges at være i allerhøjeste Grad nødvendigt, allermest paatrængende, at der gøres noget. De Stationer, som skal ombygges mellem København og Roskilde, er jo Stationer, der har ligget, lige siden Banen blev bygget, og der er kun foretaget ganske ringe og uvæsentlige Ændringer; det siger sig selv, at der i højeste Grad er Trang til, at disse Forhold ændres. Jeg indrømmer gerne, at der ogsaa er Trang til Udvidelse for Brønderslev Stations Vedkommende, og en saadan Udvidelse vil selvfølgelig ogsaa komme en Gang; men det er mig ikke muligt at fastsætte Tidspunktet derfor, da det er mig bekendt, at der er endnu mange Stationer, der trænger til Udvidelse i højere Grad end Brønderslev Station. Man maa jo erindre,

at det Antal Tog, som gaar deroppe Døgnet igennem, ikke er stort og man er jo nødt til fortrinsvis at søge Forholdene forbedrede, hvor det er absolut nødvendigt, paa Pladser, hvor der gaar flere Gange saa mange Tog. Altsaa, noget Tidspunkt vil jeg ikke være i Stand til at fastslaa for, hvornaar man vil kunne begynde at ændre Forholdene deroppe. Jeg kan kun udtale, at jeg indrømmer, det er nødvendigt, at der bliver gjort noget, saa snart Betingelserne derfor kommer til at foreligge; men det maa dog blive Statsbaneadministrationens og Regeringens Sag at bestemme Rækkefølgen af de Anlæg, der saaledes skal foretages, idet jo Regeringen og Statsbanerne alene er i Stand til at sammenholde alle de Forhold, som i saa Henseende vil være at sammenligne, og derefter træffe deres Beslutning. Jeg kan derfor ikke tilraade at vedtage det foreliggende Forslag.

Endnu har jeg kun tilbage at sige et Par Ord om det Forslag, som er stillet under Nr. 27 af samme Mindretal; det er det samme Forslag, som var stillet ved Sagens anden Behandling, og det vedrører Asaabanen. Jeg skal ikke mere komme ind paa en vidtløftig Omtale af denne Sag, det anser jeg for ganske unødvendigt. Ved Finanslovsforslagets anden Behandling har jeg gjort Rede derfor. Naar det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) vilde insinuere, at jeg ogsaa tog politiske Hensyn i denne Sag eller kunde faa politisk Men af Sagens Gennemførelse, vil jeg svare det ærede Medlem, at selv om han skulde have Ret i den Betragtning, at dette kunde rokke min Stilling som Repræsentant for Frederikshavnskredsen, vilde jeg endda tage det samme Standpunkt, som jeg tog ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og som jeg tager i Dag. For mig er det ikke et personligt Spørgsmaal eller et Spørgsmaal om Politik. Det forekommer mig, at hele det ærede Medlems Argumentation var en Argumentation mod Asaabanen, men den er for saa vidt overflødig, som Asaabanen findes optaget paa Jernbaneloven af 1908; enten det er rigtigt eller galt, staar den nu en Gang i Loven, og den Befolkning, som er interesseret i dens Gennemførelse, kan med Loven i Haanden kræve Banen gennemført, naar den opfylder de stillede Betingelser, og det har den gjort. Derfor skal jeg blot gentage, at Frederikshavn-Fjerritslevbanens Generalforsamling har bemyndiget Bestyrelsen til at søge Koncession paa Anlæg af denne Bane, hvad det ærede Medlem fra Storehedinge ogsaa erkender, og det nytter ikke, at de Folk, som har vedtaget dette,